

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/4 an 5 cor., 1/2 an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/4 an 7 cor., 1/2 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-ora 12 bani
a treia-ora 10 bani și timbru de 60 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografică”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat „la loterie”

Dogme politice.

(typ.) E slobod fiecare să-și spună părerea în chestii de interes public, așa cum îi dictează inima și cum îl taie capul. Noi, cei-ce reclamăm perfecta libertate a cuvântului, nu vom împede pe nimenea întru folosirea acestui drept, nici chiar atunci, când se folosește de el în contra noastră.

În drept se află deci și „Telegraful Român” să-și spună cuvântul, — așa cum simte și înțelege, — în chestia națională, discutată zilele trecute în parlamentul maghiar, și adusă, — la aparență — în ogaș nou din partea prim-ministrului Széll.

Cine vrea, poate să se încante, și să rămână încântat de cuvintele dulci, rostite în dietă din partea ministrului-șef Széll, în chestia naționalității.

Cine vrea, poate să conțene cu siguranță, că guvernul lui Széll va împlini cele mai elementare pretențiuni legate de guvern din partea poporului român, cum e: respectarea legilor aflate în ființă, și în prima linie, respectarea și executarea legii despre egală îndreptățire a naționalităților.

Cine vrea, poate să creadă, că dacă se va ușura drumul și se va înlesni calea spre a intra „căfiva” Românii în parlamentul maghiar, soarta poporului român din această țară e la moment îndreptată spre bine și e asigurată pentru viitor.

Toate acestea le poate face liber ori-și-cine; poate să-și facă iluziile cele mai mari despre o nouă viață politică a poporului român din acest stat, — dar un lucru nu-l poate face:

Credința sa politică, de caracter particular, nu poate să o octrooeze întregului popor românesc din această patrie, — care are cu totul altă credință, — și în consecință, nu poate să-și bată joc și să bagateliseze credința poporului întreg român, contrară credinței sale proprii.

Și lucrul acesta îl face autorul prim-articolului din numărul ultim al „Telegraf. Român” când ne procește, că făcând guvernul maghiar aceea ce el așteaptă să facă: „postulatul cu autonomia Ardealului ar rămâne o dogmă învechită a unor politicieni, cari ne-ar da privilegiul unor generali fără armată”.

Ținem a constata, că postulatul cu autonomia Ardealului e punct esențial în programul nostru politic; ear’ programul politic al partidului național român din patria noastră nu l-au compus „căfiva” politicieni, „unii politicieni”, ci l-au compus reprezentanții întregului popor român din țara aceasta. Și nu l-au compus ca să-l abandoneze, ci ca să-l eșecute.

Ținem a constata, că programul nostru național e compus din dogme politice, cari nu pot fi nici abandonate, nici schimbate, și la cari, nu numai cei-ce l-au compus, ci și aceia, pentru cari a fost făcut, întregul popor român, țină cu sfințenie, ca la dogmele legii creștinești.

A crede deci și a afirma, că poporul român din țara aceasta va abandona la prima suflare mai prielnică a unui vânt conciliant venit dinspre Budapesta, una din dogmele sale politice, este a insulta poporul român și a-l timbra de ușuratic, pentru-că îi lipsește firmitatea credinței în dogmele sale proprii; ear’ în contra acestei presupunerii trebuie să protestăm cu toată energia.

Poporul român, partidul național român, știe de ce a luat acest punct în programul său; și fiindcă știe, nu va renunța la autonomia Ardealului nici odată; ear’ postulatul acesta nu va rămâne nici-odată dogmă învechită, cum crede „Telegraful Român”.

Avem drept istorie asupra Ardealului și la dreptul acesta nu putem

renunța. Pentru postulatul acesta au suferit temniță fruntașii nostri; și în cas de lipsă partidul va fi în stare să aducă jertfe chiar și mai mari pentru realizarea acestui postulat.

Putem lărgi acest punct de program, în înțelesul cum îl aveam la început, la 1848, reclamând unirea tuturor Românilor din monarhia austro-ungară într-un corp național, dar’ nu-l putem reduce sau chiar elimina din program.

Se poate, că pentru cei-ce fac politică reală, postulatul acesta al partidului nostru național e utopie, lucru ne-realisabil, dar’ pentru noi e dogmă, cum dogme sunt pentru noi toate punctele din programul nostru național, și pretindem dela fiecare, să nu se atingă de dogmele noastre politice, să nu le bagateliseze și să nu le iee în bătaie de joc.

Căci, precum respectată trebuie să fie ori-ce profesie de credință religioasă, — respectată trebuie să fie și ori-ce profesie de credință politică, ales atunci, când aceste credințe s’-se închină un popor întreg.

Sunt reguli de bunăcuviință și în politică, cari trebuiesc observate și pretindem ca ele să fie observate!

Sibiu, 17 Februarie n.

Tinerimea universitară din București a adresat la 13 Februarie n. următoarea telegramă, bravilor tineri acusați din Baia-de-Criș:

„Iubiți colegi! Aveți mângâierea, că în momentul când soarta voastră e în mâna procurorului unguresc; când poate numai câteva clipe mai sunt ca să intrați între baionetele ungurești: inimile fraților voștri vă înalță un imn de laudă pentru chipul brav cum ați apărut memoria celui mai mare erou național.”

Lucru natural, că telegrama nu a sosit la adresă, confiscată fiind din partea stăpânirii maghiare.

Chestia fiumană. Vorbirea prim-ministrului maghiar Széll, rostită în dietă în chestia fiumană, a produs mulțumire la populațiunea din Fiume. Chiar și autonomiștii leagă speranță de bunăvoința actualului guvern maghiar, așteptând dela el o îndreptare spre bine a stărilor de lucruri insuportabile. Se crede că guvernul va ordona în curând alegeri nouă pentru reprezentanța orașului, prin ce apoi pacea ar fi la moment restabilă. Toate acestea le spun, firește, ziarele patriotice maghiare.

Politica lui Széll. Deputatul Komjathy a vorbit de nou, Joi, în chestia națională, în dieta maghiară, după-om am anunțat și ieri; și de astă-dată a recunoscut, că guvernul Széll are totuși politica sa proprie în chestia naționalității, politică care trebuie aprobată din toate părțile maghiare. Dar’ ce nu-i place lui Komjathy e, că guvernul maghiar își dă prea puțină silință, să scoată poporul român de sub terorismul fruntașilor sei! Va să zică, noi terorismul poporului românesc, nu guvernul și organele sale?? Știi că-i bună dle Komjathy?!

Lămurire. Ni-se cere o lămurire. Eată o dăm. N’am stat și nu stăm în serviciul nici unui partid politic din România pentru-că, noi n’avem și nu putem să avem în România decât numai frați și amici. Am apreciat și vom aprecia totdeauna faptele date, fără considerare la partid. N’am combătut și n’am atacat deci nici un partid politic din regatul român, ci tot ce am făcut a fost, că am condamnat amestecul unui singur om din partidul liberal din România, în afacerile noastre interne de partid. Lucrul acesta l’am mai constatat și declarat și altă-dată, și ținem să fie bine înțeles, odată pentru totdeauna.

Dieta croată va fi închisă la 24 Februarie n. c. Opoziția unită face pregătiri pentru a începe înainte de închiderea campaniei energice parlamentară în chestia fiumană. A adunat și adună mereu toate dovezile, pentru a demonstra, că orașul Fiume nu aparține Ungariei, ci Croației.

Administrație maghiară. „Budapesti Hirlop” de astăzi scrie un remarcabil articol în contra administrației maghiare, făcută numai cu ajutorul baionetelor gendarmerești, și constată, că țara aceasta nu se guvernează de treizeci de ani cu destulă seriozitate. Tot asta am zis-o și o zicem și noi, onorabile!

Din Bucovina.

Adunarea deputaților români bucovineni, ținută în 12 l. c. în Cernăuți, a constatat în unanimitate insuportabilele stări de lucruri din Bucovina, create Românilor de acolo prin demersurile ne-conținut ostile ale presidentului țerei. Discuția purtată asupra situațiunei, a reglindat profunda indignare de care e pătuns poporul băstinaș al țerei acesteia în fața asupririlor de care e împărțit din partea guvernului seu. Conferența și-a precizat linia de conduită și de acțiune politică pentru viitor și a votat adresa guvernului austriac, declarându-i, că e gata a-l sprigini în toate lucrările sale de împăcare, dacă față de toate țările, guvernul va urmări ținta de a face să fie considerate postulatele naționale și culturale, precum și interesele economice ale popoarelor. Conferența își exprimă în fine speranță, că guvernul central va pune capăt împrejurărilor insuportabile ce domnesc în Bucovina.

Din parlament.

În ședința de ieri a dietei maghiare s’a auzit și un glas românesc. Dar’ numai glasul a fost românesc, inima nu. Dl Teodor Fașie, deputat guvernamental, a ținut să-și espună punctul seu de vedere în chestia națională. A declarat, că Românii sunt frați cu Maghiarii; că Românii stau departe de năsuțele străine, și de aceea el, Fașie îi recomandă buneii îngrijiri și iubiri de mamă a statului maghiar. Despre suferințele, despre gravaminele Românilor să nu știe nimica dl Fașie? Contele Benjovszky cere reforme administrative pe baze autonome. Werner Gyula polemizează cu Sașii și îi înfruntă rău pentru politica lor, care are de scop slăbirea instituțiilor de stat. Națiunea maghiară nu poate avea altă politică decât maghiară și Sașii trebuie să meargă cu Maghiarii, dacă vreau să trăiască. Discuția continuă.

Chestia — mănșilor.

Încă o chestie de mare importanță — **resolvată!** E chestia mănșilor oficerilor din armata monarhiei noastre. Da; pentru-că avem și o astfel de chestie. Adece avem, căci astăzi nu o mai avem, grație genialității bravilor generali, cari după multă bătaie de cap i-au aflat soluțiunea potrivită. Organul oficial al armatei noastre publică adece un ordin, de cuprinsul, că oficerii au să poarte în viitor mănși de piele numai când se află în mare furtă, ear’ la alte ocazii pot să poarte și mănși de ață și de bumbac! Eată deci delatată pede, care ținea până acum în loc desvoltarea armatei noastre! Și încă nu e gata șirul reformelor ce au de cuget curile mai înalte militare se le introduce pe acest teren. Se așteaptă cu mare nerăbdare și un al doilea ordin, care va permite oficerilor dela cavalerie să poarte chiar și mănși negre! Cu inovația aceasta apoi sigur am topit toate armatele din lume, ales însă pe Burilă din Africa-sudică, cari sunt atât de îndrăgiti în arta militară, încât îndrăznesc să poarte rășboiu și să bată pe Englezi — fără mănși! Să vede că n’au generali cari să-și bată capul și cu o chestie atât de importantă, căci de i-ar avea, — hehei!..

Chestiunea Iancu în fața justiției.

Acusa procurorului.

— Raport special dela corespondentul nostru. —
Baia-de-Criș, 14 Febr. n. 1900.

Ajunge rîndul la acusa substitutului de procuror, avocatul Nogal Károly.

Și acum se întâmplă un cas excepțional de curios și poate unicul în istoria justiției.

Substitutul de procuror, de fapt, nu-și pută rosti acusa, fiind în două rînduri provocat la obiect și astfel făcut imposibil.

Faptul se esplică astfel: Judecătorul Bigner, un reneat turbat de șovinist, se aștepta la un fulminant discurs de acusa, imbibat de bacili „patriotici”, așa cum e în deprinderea tuturor procurorilor maghiari. De astă-dată însă nu și-a găsit omul...

Advocatul Nogal Károly, înainte de toate nu e nici Ungur, nici șovinist turbat. El însuși se mărturisește Croat, ear’ în ce privește sentimentele sale e mai mult internațional. A petrecut multă vreme în America, unde a avut ocașie să cunoască largă toleranță liberală, pe care o posedă toți Americanii. De sine înțeles, un asemenea om nu putea satisface dorul de răsunare și furia „patriotică” a subjudelui.

De abia își începuse substitutul de procuror acusa, nefăcând decât să repeteze cele ticluite de procuratura din Deva, judecătorul se grăbi nervos a-l provoca la obiect, când voi să ne reproșeze, că Iancu ar fi fost uitat de Români.

Evident, aceasta n’a făcut-o judecătorul de dragul nostru, ci de teamă că se va da un strașnic răspuns, fiindcă apărătorii se uitau deja încruntat la substitutul de procuror.

Desnădăjduit de situația asta penibilă și înfricat de privirile apărătorilor, (pe lângă toate că judecătorul mai e și cerat pe temă șovinistă cu avocatul Nogal), substitutul de procuror se decise pentru o notă mai onorabilă în vorbirea sa.

Astfel declară categoric, că Iancu a fost bărbatul cel mai cinstit și ideal ca persoană și aduce laude idealismului tinerimei, pe care spunea că nu vrea să-l contesteze.

Pe urmă însă, ca din senin, voi să revină de nou la reproșurile că l’am fi uitat pe Iancu.

Judecătorul (nervos): Te îndrum să fii obiectiv.

Subst. de procuror (revoltat): Sau îmi desvolt acusa, sau declară pertractarea de închisă. Eu nu mai vorbesc!

Și cu acestea, Nogal se așează frumușel pe scaun.

Judecătorul e desperat. Vede că-l amenință pericolul de-a i-se nimici toată truda lui de până aci și de-a se declara de nulă pertractarea, din cauza procurorului.

Deodată, c’un glas mai docil, judecătorul roagă pe procuror să continue, că n’a voit să-i detragă cuvântul.

Se îndulcește repede procurorului, însă altu-i năceazul acum. Nu mai știa de unde să-și înceapă. Își perdue bietul firul, ca popa din poveste... pauză...

Ce să facă acum? Se cugetă cât se cugetă, pe urmă eată-l pe bietul speculant — se decide pentru o voltă cu ade-vărat americană.

Ca să mulcomească pe judecător și pe coialați șoviniști din sală, o ia pe coardă șovinistă. Și dă-i cu fleacurile și minciunile:

„...Dar’ ori-cât de cinstit a fost Iancu, e culpabil de-a să fi luptat contra statului maghiar (?), — de aceea preamărirea lui cade sub penalitatea §-lui 174”. Atât în punctul acesta.

...Încât pentru tricolor, el este tricolorul României (?). acuzăii cad și sub penalitatea §-ului 36 al codului de contravenții. Da, nu ar fi fost posibil actul depunerii cununei pe mormântul lui Iancu, dacă tinerii ar fi așinat de ea tricolorul maghiar. (Observări de indignare la apărători și acuzăți). Au pus însă tricolorul României, trebuie pedepsiți.

...În ce privește delictul contra religiei în baza §-ului 191, îl susține și pe acesta, (convingere, nu glumă. — Coresp.), fiindcă deși martorii au dovedit

că liniștea din biserică n’a fost turburată, dar’ vorbirea însăși e de cuprins politic. S’a făcut politică în biserică, ear’ faptul trebuie pedepsit.

— Pornit odată pe drumul șovinist, procurorul se ține bine. Cătră sfîrșit, ne mai reușind nici acum să-și găsească pauza, o ia pe tema „înfrățirii”. Și pe un ton plângător se jeluște: ci-că Ungurii din Baia-de-Criș trăiau în mare înțelegere cu Românii. Au venit însă, deodată, tinerii acestia dela Cluj și au turburat liniștea și pacea.

...Au păcătuit prin asta tinerii — zice procurorul — și cer să se considere ca împrejurare agravantă faptul, că valurile mari ale agitației le-au adus ei până la noi, în Baia-de-Criș...

Cu acestea, procurorul o sfîrș, vesel că a eșit în fine din năceaz — cât de onorabil, nu împoartă!

Apărarea acuzărilor.

După o scurtă pauză, judecătorul provoacă pe acuzatul Steer să spună ce are de spus în apărarea sa, dar’ îl face atent să se țină de obiect.

Acuzatul Steer:

Onorată judecătorie cercuală! N’am să zic multe. Partea juridică a acuzei o vor trata-o în merit apărătorii noștri, dar’ totuși țin să însemn, că foarte mă îmbucur, că dl încredințat de procuror a binevoit să-mi preameargă dându-mi o atențiune neașteptată. Anume d-lui mă pune sub acuză și pe mine pe baza §-ilor 191 și 174, cu toate-că eu în înțelesul juridic numai de complice pot fi considerat, ear’ nu de unul, care faptime așa fi comis delictule amintitilor §-i. Dar’ dl încredințat de procuror cu știința-i confusă juridică a aflat de bine să mă egalizeze și sunt vesel de curtoasia d-lui. Țin să declar hotărît, că precum atunci când am depus cununa pe mormântul eroului nostru sfânt am fost solidar întru toate cu colegii mei, așa și acum mă solidarizez cu ei și rog să-mi-se aplice și mie o asemenea pedeapsă, ca lor.

Ear’ ce mă privește procesul de azi, ca pe tiner român, trebuie să resping cu indignare incompetența, prin carea d-voastră voiți a vă prezenta ca apărătorii bisericii române și prin carea vă arogați dreptul de a judeca că cine a fost Iancu! Asta nu se ține de d-voastră.

Judecătorul: Îți retrag cuvântul, țin-te strins de obiect...

Acus.: N’are a face. Precum observ, pe d-voastră vă supără atitudinea, ce am luat-o ca tineri români preamărind pe Iancu și manifestând admirațiunea ce o are un popor sclăvit și jignit față de figura lui eroică.

Judecătorul: Te fac atent, că dacă te mai abați îți retrag definitiv cuvântul...

Acus.: Ei bine. Conform dreptății sfinte și a legii aștept cu liniște sentența.

E provocat acum să vorbească acuzatul Novacovici, făcându-i judecătorul aceleași observări de-a fi obiectiv.

Acuzatul Novacovici:

On. judecătorie cercuală! Ce privește apărarea mea vouă amintii numai momentele psihice, cari m’au îndreptățit, mă îndreptățesc și mă vor îndreptăți întotdeauna să fac aceea ce am făcut.

Judecătorul: Îți detrag cuvântul, vorbește la obiect.

Acuzatul (continuă): Atunci voui trece la obiect.

Sunt acuzat în baza §-ului 174 din legea penală. Acest paragraf sancționează de Maiestatea Sa, după d-voastră mă oprește să preamăresc faptele unui erou, care a fost decorat de însuși Maiestatea Sa! Numai atât! Și cu aceasta închei apărarea mea!

Urmează la cuvânt acuzatul Scurtu.

Judecătorul (devenit deja foarte nervos): Te fac atent, că îndată-ce voui vedea că nu ești obiectiv, (earăși vechiul pretest. — Coresp.), nu te las să mă vorbești.

Acusatul Scurtu: Dle judecător! Sânt fericit că pot lua cuvântul ca acusat pentru faptele de cari totdeauna mă voi simți mândru și pe cari totdeauna le voi servi. Nu vreau să mă apăr cu scopul de-a fi achitat ori a mi-se atenua pedeapsa. Vreau să mă apăr, pentru a confirma din toată inima ceea ce-am servit cu colegii mei, în numele tinerimii univ. române din țară. Confirmând aceasta, aduc conștiinței mele aceeași mulțumire fericoasă și ideală, pe care am avut-o când am servit actul, neuitat pentru mine, la mormântul marelui erou și martir Iancu.

Aici, în fața justiției, noi avem să răspundem pentru o faptă nobilă. Cu ochii la cununa de laur cu tricolor, vă asigur că răspunderea noastră e cea mai morală, pentru că privește numai actul românesc creștinesc al depunerii cununei pe mormânt și în biserică. O răspundere gravă și penibilă e însă aceea a celor care un act de pietate l-au forțat ca act criminal, și-o creștinească cunună au tirat-o aici la judecatorie ca... *corpus delicti*. Într-adevăr, aceasta n'am mai pomenit-o nici în istorie, nici în romane chiar, și nici chiar în... statul maghiar.

Judecătorul: Odată îți detrag cuvântul. Fii la obiect!

Acusatul Scurtu: E greu să vorbești când se suprimă libertatea cuvântului. Voi fi la obiect, bine.

Trebuie să constat înainte de toate, că actul de acuză și însuși discursul substituit de procuror nu-s acte juridice, sunt non sensuri. Sunt acte de prigonire politică. Dela un reprezentant al statului și dela justiție, aceasta nu e numai inadmisibil, dar și condamnatibil.

În ce se bazează acuză? Întâi, în §. 174. (Acusatul îl citează textual și-l traduce româneste). Ei bine, aș vrea să mi-se arete vre-o lege sau ori-ce alta, care să declare pe Iancu culpabil și faptele lui să le fi condamnat vre-odată. Iancu e o personalitate istorică ideală, stea între stelele lumii viteze și martire. Nici judecători, nici lege, nici procuror, nici gendarmi și nimeni altul n'are competența de a-l judeca pe acela, pe care istoria l-a judecat și Cel din ceruri, ca pe cel mai ideal luptător, recunoscut chiar și de istorici d-v. șovinști.

§. 191? Dar n'ai auzit martorii? Este o monstruositate să faci un delict contra religiei într-un act de pietate. Paragraful acesta (il citește) prevede ca punibil scandalul în biserică. Scandal e în Ungaria să te rogi? Noi avem religia noastră recunoscută de stat, și chiar un reprezentant al celui stat, care ne prigonește biserica, să pretindă a o apăra, condamându-ne pentru că sântem creștini?! Nu știu ce religie aveți d-voastră, dacă pietatea o priviți scandal. Atâta știu însă, că unei asemenea religii nu mă voi închina niciodată.

§. 36? Dar dl procuror idee n'are care-i tricolorul României. (Acusatul explică deosebirea. — Coresp.) Acesta de pe cunună e tricolorul nostru, al vechiului Ardeal, simbol al individualității noastre naționale.

Dl procuror se miră de ce n'am pus tricolorul unguresc pe cunună. Cu un alt drept mă mir și mă indignez eu pentru mirarea asta a dlui procuror. N'am pus tricolorul unguresc, pentru că e veche datina să pui pe cununii colorii cari se simbolizează viața defunctului (alb la fecioare, lila la matroane etc.)

Unui erou nu i-am putut pune pe mormânt decât lauri și valorosului Români, care colorii se potrivește, dacă nu tricolorul sub care a luptat? Tricolorul unguresc — ar fi o insultă pe mormântul lui Iancu!

Avem pe Iancu drept ideal toți Români. Fiindcă toți ne inspirăm de știință și de onoare, nu de politică dubioasă ca dl procuror. Știința ne îndreaptă la istorie, unde cel mai ilustru bărbat ideal român e Iancu, ear' onoare ne dictează să adorăm pe cel-ce pentru onoare, în onoare și cu onoare a trăit, a luptat, a suferit martiri și a murit.

Acestea le-am spus și în cuvântarea din biserică, pe care aș ceti-o dacă domnul judecător n'ar fi atât de nervos și atât de intolerant. (Judecătorul se mișcă furios).

Dl procuror mai spune că nu contestă tinerimii idealismul. Atunci de ce ne urmărește? — Ca fiecare om, eu n'am găsit un ideal mai strălucit ca Iancu. Această convingere o primim toți deja la sinul mamelor noastre: să n'avem alt ideal de urmat, decât al poporului nostru, al cărui ideal a fost și este și va fi Iancu!

Judecătorul: A doua-oară, îți detrag cuvântul.

Acusatul Scurtu: Nu cer achitare, dle judecător, ci zic: dacă §. 174 se interpretează în țara asta așa, că a preamări pe eroi dinastici ca Iancu e delict, eu totuși voi preamări totdeauna pe Iancu; dacă §. 191 se aplică creștinismului și nu păgânismului și dacă religia d-voastră cere să nu ne rugăm în bisericile noastre, ci la idoli antidinastici, eu totuși nici-odată nu mă voi ruga altfel; în sfârșit dacă tricolorul de pe cunună e al României, în acel sens — nu-i așa? — și eu aș pute fi cetățean român...

Cu alte cuvinte, dacă virtutea e păcat și păcatul virtute înaintea acestei justiții dubioase care se contestă cu drept în ori-ce moment, atunci cer și țin să se ție la protocol că vreau cea mai severă condamnare. (Judecătorul ia la protocol).

În ce privește special tricolorul României, d-voastră ca absolvenți de drept și ca organe ale justiției statului ar trebui să știți mai multă carte din dreptul internațional, decât să nu cunoașteți tricolorul României.

Judecătorul: Îți detrag definitiv cuvântul; e pentru a treia-oară.

Acusatul: Atunci trec la alt obiect.

Judecătorul: Nu mai ai cuvânt.

Acusatul: Protestez cu indignare. Comiți abuz de putere. Fac cas de nulitate.

Ap. Dr. Pop se alătură la cazul de nulitate. Coresp.

La Abonament lunar

pentru
Februarie st. vechiu
invitat

Administrația ziarului „TRIBUNA“.

Tabulele Metropolitului Victor.

— Adresa Românilor din Silvania. —

Dintre multe adrese de felicitare, trimise Metropolitului Victor Mihályi, din incidentul subitului de 25 de ani ai episcopiei sale, publicăm astăzi adresa Românilor din vicariatul Silvaniei, care e de următorul frumos cuprins:

Escelența Voastră! Renașterea neamului românesc, ca viață nobilă transplantată de divul Traian de pe trupina glorioasă Rome în patria noastră, derivându-se prin canalul sfintei uniri apa vie a credinței, isvorită din stânca neclintită a Romei în sinul lui, a devenit alimentată prin bărbăți providențiali trimiși de genul neamului nostru în urbea eternă, la focalul credinței și al științei, de unde se întorceau la căma bisericească și a neamului și înălțați de dreapta providență la demnitatea arhierescă prin razele strălucitoare ale științei și căldura învățăturii a credinței împrumutată dela focalul divin al Romei eterne, au aprins schiștea științei și a credinței în sinul neamului și al bisericei noastre.

Ca pe un atare far luminător aprins la columna glorioasă Traian V-a trimis providența divină pe Escelența Voastră la anul 1875 în fruntea diecezei gr-cat. a Lugojului, unde având gravată pe drapelul păstoririi arhiericești emblema: „Tuturor toate m'am făcut“ ați fost părinte adevărat al turei răscumperate cu sump sângele lui Christos, pentru că prin razele științei și ale înțelepciunii ați luminat cariera conducătoare către portul saluții eterne al clerului și credinciosului popor, ear' în inima-Vă de părinte, învățată de focul iubirii ați purtat doririle și durerile tuturor, ați unit sufletul prin cimentul iubirii către cler și a clerului către popor.

Însă providența divină, în consiliile eterne adorând și nepenetrare de mintea omenească cea mărginită V-a fost desemnat misiunea cea mai înaltă și cu grea responsabilitate împreună în fruntea bisericești gr-cat. și a națiunii române, la care V-a chemat încrederea clerului și a poporului nevăzută al bisericei noastre, Isus Christos, și înalta grație a Maiestății Sale Impăratului și Regelui nostru apostolic Francisc Iosif I, tocmai atunci, când orisonul bisericești gr-catolice și a neamului român din Transilvania și Ungaria, era mai tare acoperit de norii întunecoși prevestitori de desastre sguđuioare până în cele mai adânci temelii ale existenței noastre bisericești și naționale, când fiii acelei biserice și națiuni, cari în profesarea virtuților erezite dela străbuni: credința către Înaltul Tron și Augusta Casă domnitoare, iubire nealterată către patrie și supunere către legile sancționate prin augustul Monarch — totdeauna a fost modelul popoarelor din patrie — sunt degradați la starea de eloi în vechea lor patrie și încercați de a gusta dulceața isorită din sinul mamei patrie, pentru a cărei apărare li-s'a scurs de multe-ori sângele din inimă; când neamul român nu este recunoscut ca individualitate națională în patria sa strămoșească, — adică la anul 1894 Maiu 26, fiind ales de Archiepiscop și

Metropolitul provinciei metropolitane gr-cat. române de Alba-Iulia și Făgăraș — ați apărut, ca un soare strălucitor în fruntea orisonului bisericești noastre gr-cat. și a națiunii române. Ați umplut sufletul clerului, care și-a concentrat voturile în sacrația persoană a Escelenței Voastre de credință viuă și speranță firmă în viitorul bisericești și a neamului nostru.

Și întru adevăr, clerul și poporul provinciei metropolitane din zi în zi își vede realizându-se razele speranței colorate în înalta persoană a Escelenței Voastre, pentru că pășind în urmele de pie și eternă memorie demnului ilustru predecesor în tronul metropolitan, susținând nimbul glorioasă al celuiiași — continuată — și cel apostolic opul mareț al reorganizării bisericești și clerului gr-cat. român prin credință, știință și sacrificiu.

Spre ajungerea acestui scop sublim conduce-ți cu înțelepciune, grije neoadmă destinele institutelor religioase, științifice și culturale din focalul religios și cultural al neamului român.

Ați dat piept învățăturii de zel eroic apostolic cu furtunile, cari acopere orisonul bisericești și națiunii române și țin-te spre sguđuirea temelii instituțiilor — garantatoare de existența și viitorul aceluia — și spre nimicirea cledenodilor erezite dela străbuni: religione, rit, virtuți străbune, limbă și nume de Român.

Spre scutirea de știrbirea acestor cledenode scumpe a bisericești și neamului nostru și spre apărarea provinciei noastre metropolitane gr-cat. române de contopire în autonomia bisericești rom-cat. din Ungaria, a căreia înființare se urzește acum, ați conchemat clerul arhiericești pe 26 Noemvrie a. tr. în sinod arhiericeșan, a cărui rezultat îmbucurător a culminat în efectuarea solidarității în simfiri, cugete și fapte și în deprinderea de a manua armele spirituale împrumutate în arsenalul disciplinel și canoanelor bisericești noastre pentru apărarea Sionului român încunurat de oștirile inimice ale evenimentelor zilnice, cari ating existența și viitorul bisericești noastre.

Și prin aceasta totodată ați re-activat așezământul sinodalității înrădăcinat în viața bisericești noastre, care sub durată trecutului dezastror al bisericești a fost singura citadelă în care s'a scutit cledenodile neamului și ale bisericești, care a fost și sperăm că va fi și în viitor arteria din care se derivă puterea vitală spirituală în întregul corp moral al bisericești spre a-i garanta dezvoltarea princoasă, existența și viitorul.

Noi, clerul, inteligența și poporul mirean din vicariatul Silvaniei, conști de sfântă legătură canonică hierarchială, simțindu-ne fericiți a fi supuși toagului Escelenței Voastre și dorind să gustăm bucuria sfântă a nunței de argint arhiericești a Escelenței Voastre, ca să se reverse și peste noi razele acestei srbători strălucite, Vă rugăm să ne binecuvântați și pe noi din isvorul nesecat al inimei părintești.

Ear' noi, în semn de recunoștință adâncă fiiască pentru cununa strălucită a meritelor arhiericești, cu cari ați înfrumșet templele brăzdate de furtunile secolilor a bisericești și a națiunii noastre, Vă oferim ce avem mai scump: simțimentele inimei de venerațiune, supunere omagială, aderență, adheziune, devotament și iubire fiiască, păstrate ca monumente neperitoare în sacrariul ini-

miilor noastre, cuprinse în această adresă de aderență omagială, care rugându-Vă să Vă îndurați a o primi, ca dela devoției fii supuși ai Escelenței Voastre, căreia îi dăm expresiune fidelă în cea rugăciune ferbinte: ca Domnul secolilor spre înflorirea provinciei noastre metropolitane gr-cat. române de Alba-Iulia și Făgăraș, spre prosperitatea națiunii române și a patriei, spre bucuria fiilor sufletuși și spre a Vă pute înfrumșeta templele sacrate și cu cununa nunței de aur, împletind din lauri nevastători a meritelor arhiericești, să Vă trăiască la mulți și fericiți ani!

Simleul-Silvaniei, la 14 Febr. 1900. Ai Escelenței Voastre umiliți fii: (Urmează subscrierile),

Revistă esternă.

Răsboiul în Africa-sudică.

Veselia ce a cuprins publicul din Londra — despre care am amintit ieri — provine de acolo, că Roberts a trimis deja două rapoarte, în cari anunță, că înaintea. Din rapoarte însă nu se poate constata cu siguranță, că țința mai apropiată fi este Kimberley sau Bloemfontein, capitala statului Orange?

Kimberley ar avea necesitate de a fi eliberat, de oare-ce lipsa și-a ajuns culmea. Din un raport al generalului Kekewich, comandantul pieței, se vede, că în oraș nu se mai găsește nici lapte, nici legumi și oamenii se nutresc cu carne de cal, dar și aceasta e pe sfârșite.

Burii fac pregătiri de a ține calea lui Roberts. La granița Orange-ului sânt concentrați până acum 20.000 de oameni și mereu sosesc trupe nouă. Comanda supremă o are Kronje, dar se afirmă, că va sosi acolo și Joubert, ca să ție în persoană dispozițiile necesare. În partea aceasta se vor da lupte decisive.

Roberts, după-cum e informat „Morning Post“, dispune de 48.000 de oameni, dintre cari 20.000 au trecut deja peste riul Riet.

Din Bruzella se depeșează, că din unele știri sosite acolo se crede, că lupta cea mare, prima luptă a lui Roberts, s'ar fi început deja pe malurile riului Modder.

Despre Buller a sosit ieri o știre la Londra. A trimis-o însuși Buller din Chieveley. El raportează despre unele ciocniri mai mici, dar din raport se constată totodată, că Burilor nu le-a succedat tăia calea de retragere a lui Buller și astfel a sosit „norocos“ în Chieveley.

Din toată lumea.

Rușii în Afganistan. — Emigranții armeni. — Proiectul flotei în reichstag. — Finlanda și Rusia. — Menelik și Englezii.

Referitor la înaintarea Rușilor în Asia-centrală se anunță, că în Kusk se află deja o brigadă cu artileria corăpunzătoare. La granița Afganistanului se află 20.000 soldați ruși, cari așteaptă ordinul să plece la Herat, cheia Afganistanului.

Ambasadorul rus din Constantinopol a adresat Sultanului o notă, în care cere a fi aduși acasă Armenii, cari s'au refugiat vara trecută în Rusia.

ei svicnia de nespūsă bucurie. Apoi ușurel, ca o pasere, a scoborit scările, și în restimp de opt minute a ajuns în strada Roigt.

De prin toate balcoanele undulau în aer perdele, cari acopereau în câmpa posomorita înfățișare de peatră a frontispiciurilor ca și cu un vël ușurel, cu care zefirul dimineței își juca jocul. Trotoarele erau curate, stropite cu apă, ear' pieței li dădeau viață veselă cîrpi-piri pe paseri. Inima Toneței svicnia cu atât mai puternic, cu cât mai mult se apropia de opiciul cocoanei Pepa; în ochii ei strălucia bucurie sinceră și vioaie. Abia cât a sosit însă la pragul casei, și simțea un nu știu ce asemenea tremurului, care-i făcea imposibil de a urca liniștită scările.

Ajunsa la ușa odăiei, câteva minute a stat pe loc, fără să fi tras clopoțelul: voia să odihnească puțin. Ear' auzind în lăuntru vocea lui Luis, fața i-a devenit roșie-purpurie.

— Ce agitată ești, copila mea! — i-a zis cocoana Pepa când i-a deschis ușa. — Am venit grăbită! Mă temeam să nu sosesc prea târziu, — a răspuns ea cu voce tremurătoare.

— Da de târziu! În casa lui Erasmo numai acum bătură șapte ore.

Și zicându-i acestea, cocoana Pepa a condus-o de nou la locul din Lunia trecută. A așezat lângă balcon mașina și celelalte instrumente de cusut, apoi s'a depărtat închizând ușa.

Toneta era singură în odaie, dar' îi era greu să se apuce de lucru. Mâna i-a luncat pe cusătură, ear' între dinți ținând un fir de ață își rotia neliniștită privirile prin odaie și ca o paserice pândia fie-ce sguotot miștel, ce-i venia dinspre ușa. (Va urma).

FOITA „TRIBUNEI“.

Doina lui Iancu.

Foaie verde de gorun
Prin Zarand Românii spun
Că la umbră la stejar
Doarme-al nostru ghinărar —
Odihnește somn de veci;
Pe acolo dacă treci
Se aude-un murmur sfânt
Pe-adierile de vânt.
Este slava Iancului
Stăpânul Zarandului!

Ear' în murmur de isvor
Se aude-un glas ușor —
E suspinul lui de jale
Care te oprește-n cale
Și te n'reabă ce mai știi
De urgiile pustii
Ale neamului străin
Ce-asuprește pe Român!

Trecătorul se oprește
Și smerit așa grăește:
Multe aș avé de spus
Ca s'auzi în ceruri sus —
Umbră sfântă și măreță
Deși nu ești în viață
Noi cu toții te slăvim,
Gata sântem să murim
Pentru idealul Tău
Tot sperând în Dumnezeu;

Tu ești slavă și lumină
Tu Românii „Ti-se“ nohină,
Căci ești fala neamului
Și spaima dușmanului.
Tu n'viești ai luptat
Glorie ai repurtat
Pentru neamul Tău iubit —
Dar' pe Tău te-ai jertfit
Măndru Craiu al munților
Și steaua Românilor!

Azi dușmanul Tău invins
Ură n'contră-ți a aprins.
Mic la suflet cum e el
După moarte-ți vrea resbel,
Te insultă, te băfeste,
Gloria îți pângărește,

Ear' pe cei-ce îți urmează
Glasul Tău și demni veghează
Ei în judecată-i dau,
Căci curajul mândru au
Ca să trîmbițeze-n lume
Gloria și al Tău nume —
Și le-asvirle-n ochi noroiul,
Putregaiul și gionul
Din sufletul lor hain
Plin de ură și venin.
Dormi în pace liniștit
Fie-ți numele slăvit!

Alelei și pui de lele
Nu ne temem de belele,
Multe rele-am îndurat,
Multe lifte-am sventurat
Noi urmașii lui Traian
Sânge nobil de Roman!
Ei vor să ne umilească
Fala noastră românească,
Dar' pe ei se umilesc
Și pe Iancu-l preamăresc!

Foaie verde de macriș
Astăzi la Baia-de-Criș
Ei din nou în noi lovește,
În poporul românesc;
Neclintii răbdăm mereu,
Căci sperăm în Dumnezeu!

Foaie verde de negară
Va veni o zi de vară —
Și aceea nu-i departe
Căci puțin ne mai desparte;
Ziua mândră a dreptății,
Ziua sfântă-a libertății
Va lucii și pentru noi
Preaslăvind-u' pe eroi!

Dormi în pace liniștit
Craiu munților iubit,
Căci urmărm cuvântul Tău
Cu speranță-n Dumnezeu!

Alesandria, 1900.

Dela Budila.

FLUTURAȘUL.

— Roman spaniol —

de

Narciso Oller.

(Urmare).

Palatul cu cinci etajuri al lui Castellfort era situat în strada Puertaferissa. Mărturisirea de bunăstare și comoditate; dar' în privința mobilității suferea absolută lipsă a bunului gust; odăile nu erau proporționate; grădina, terasa erau mici, strîmte, ceea-ce împrumuta palatului înfățișarea cutărui conac de lucrători.

— Știi bine, că sërmanul tată-meu, care vecinic era ocupat cu afacerile lui de geșeft, nu-și bătea gândul cu înfrumșetări și lux, — obicinuia Miguel să zică nevastei sale. — Dorese, ca tu însăși să aranjezi odăile după propriul tău gust. Îți las deplină mână liberă în această privință.

— Cât ai destinat spre acest scop? — i-a întrerupt vorba Mercedes zîmbind.

— Șese, opt, zece mii de florini...

— Bun, două mii vor fi de ajuns pentru adaptarea odăilor... și alte două mii de florini... pe seama sârăcilor.

— Cum? Ori vorești doară să înființezi vr'un spital? — a exclamat bărbatul zîmbind.

— Asta nu-i grija ta și poate-că nici un an nu va ține această sumă. Dar' tocmai atâta mai poți lua și în bugetul erogatelor, sub titlul „Egoism“.

Miguel nu înțelegea pe nevastă-sa Mercedes i-a cetit de pe față îndoilele și de aceea îmbrățișându-l i-a șoptit: — Voesc, ca sârăcii să binecuvinteze întotdeauna căsătoria noastră.

Apoi cu multă frăgezime i-a sârutat pe frunte.

— Dar' unde vom primi oaspeții distinși? — a întrebat amorosul soț.

— Oh! oaspeții distinși își vor trimite prin servitorii lor biletele de vizită, pe cari le va lua în primire servitorul nostru și va răspunde că nu sântem acasă. Oaspeții vor primi foarte bucuror veste... e tutti contenti, tutti. Ori nu e așa? Ear' pentru amicii intîmi ne stau la dispoziție odăile cari le avem.

— Ah Mercedes! Tu ești fericiroa vieței mele! — a exclamat Miguel.

— Fericirea vieței sale! — i-a zis invidioasă și dusă pe gânduri Toneta, după cunoștința făcută cu Luis, — când a eșit din casa aceea, unde surprinsese pe tinerii însurați în decursul conversației lor amorose. — Ce dulce, ce frumos poate fi amorul!... Ah! Când va fi odată Luni?

VI.

În sfârșit a sosit Lunia, pe carea Toneta cu atât dor o aștepta. Aurora, precum ar zice cutare orator, cu degetele ei înroșate a tras în laturi perdeaua nopții, soarele s'a prezentat frumos și curat, piața era plină de sguotot atât de melodios, încât chiar și larma carșilor încărcate cu ferării era suportabilă. Tonetei i-se părea ca-și-cum ar fi zi de mare sərbătoare, Joia verde de pildă, ca-și-cum atmosfera ar fi plină de parfumi, ca-și-cum totul ar corăspunde acelei universale armonii, ce dă echou din inima sa.

Înainte de plecare a sârutat cu foc pe fiicele mătușei Madrona, căci inima

The Neuchatel
Asphalte Company Limited

Unica concesionară a renumitei
mine de asfalt natural în Val-De-Travers, Elveția.

Centrala: Londra. Filiale: Budapesta, Viena, Amsterdam,
Berlin, Bruxella, New-York, Travers.

Representant pentru Ungaria: Director E. C. DRAKE.

În Europa, America, India-ostică și Australia lucrările executate de
societate cu asfalt natural de Val-De-Travers: **peste 20 milioane
metri pătrați,**

[23] 7—10

din celea în Austro-Ungaria mai mult de 2 milioane metri pătrați.

Rîureana,

instituit de credit și economii, societate pe acții în Capolnoc-Mănăștur.

Incheierea compturilor pe anul I. de gestiune început cu 4 Martie 1899. Contul bilanțului.

Active				Pasive			
nr. rând.	descriere	fl.	cr.	nr. rând.	descriere	fl.	cr.
5	Casa în numerar	4356	05	1	Cont. capital social	50000	—
7	Cont. cambilo	8093	87	3	" deposit fructif.	23030	79
9	" contract	54385	50	21	" reescompt	14730	—
1	" hipotecar	3298	—		" profit curat	1646	56
1	" capital restant	18236	47				89407 35
25	" spese de fondare	475	12				
25	după amort. de 10%	427	61				
29	Cont. mobilier	65	80				
51	după amort. de 10%	59	22				
	Cont. efecte	550	—				
	" interese anticipate	63	89407 35				
	Suma	89407	35		Suma	89407	35

Contul profit și pierderi.

Eșite				Întrate			
nr. rând.	descriere	fl.	cr.	nr. rând.	descriere	fl.	cr.
25	Cont. amort. de 10% din speșele de fondare	47	51	11	Cont. interese camb.	486	27
29	Cont. amort. de 10% din mo- bilier	6	58	13	" contr.	2337	98
35	Cont. interese la dep. fructif.	527	99	15	" penale	120	91
37	marce de prezentă	129	—	17	" tipar	42	39
38	" chirie	20	—	27	" diverse	1225	10
39	" porto și timbre	31	84				4212 65
41	" contr. după inter. capit.	55	11				
43	" interese la reescompt	796	86				
45	" diverse	1	20				
47	" salare	950	—				
	Saldo ca profit curat	1646	56				4212 65
	Suma	4212	65		Suma	4212	65

Cap.-Mănăștur, la 31 Decembrie 1899.

Dr. Vasiliu Lucaci m. p., George Petrovan m. p., Ioan Dragomir m. p., Alesiu Stupar m. p.,
președinte, dir. executiv, cassar, compt. secretar.

Membrii în direcțiune:

Teodor Medan m. p., v.-președinte, Ioan Filip m. p., Avram B. Hangea m. p.,
Vasiliu Mihalca m. p., Vasiliu China m. p., Andreiu Pop m. p.

Bilanțul prezent confruntându-se cu cărțile principale și auxiliare ale
institutiunii ținute în bună ordine se află conform și esact.

Cap.-Mănăștur, la 12 Februarie 1900.

Membrii în comitetul de supraveghere:

Nicolau Lupan m. p., Vasilie Muste m. p., Ștefan Birlu m. p., Iuliu Șurani m. p.,
Alesiu Latiș m. p., Nicolae Avram m. p., Ioan Petrovan m. p.

Convocare.

P. stim. acționari ai institutiunii de credit și economii „Rîureana”,
societate pe acții, se invită la

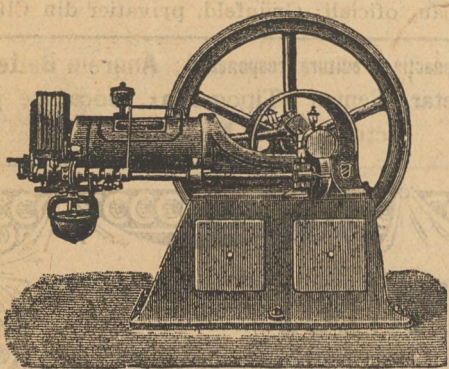
I-a adunare generală ordinară,

care se va ține la 2 Martie 1900 st. n., 10 ore din zi, în localitatea institutiunii.

Programul adunării:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului de gestiune 1899 început cu 4 Martie.
2. Raportul comitetului de supraveghere, asupra esaminării computului anual, a bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului curat.
3. Stabilirea bilanțului anual și fixarea dividendelor.
4. Fixarea prețului marcelor de prezentă, pentru direcțiune și comitetul revisor.
5. Alegerea comitetului revisor pe un period de 3 ani și a unui membru în direcțiune.
6. Desbaterea unui regulament de serviciu, și alte propuneri eventuale din partea direcțiunii.
7. Determinarea scopului spre care la propunerea direcțiunii este a se întrebuița suma amintită în §. 53, p. g.
8. Esmiterea alor 2 membri pentru verificarea procesului verbal.

[59] 1-1

Direcțiunea.**Important pentru toți!**

Prin sentința legală de dare a benzi-
nului pentru lucrări industriale, precum
și pentru economie este renumitul nostru

motor original „Otto“

pentru benzin

cea mai ieftină putere motorică.

Langen & Wolf,

fabrică de motor,

Viena, X., Laxenburgerstrasse 53.

Locomobilul benzin „Otto“este cea mai bună și cea mai ieftină pu-
tere motorică, pentru ori-care economii.

Fără mașinist, fără schintei, fără nici un pericol de foc.

Informațiuni, prospecte etc. gratis.

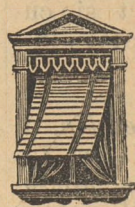
[159] 33-52

Representant pentru Transilvania: Andreiu Török, fabrică de mașini agricole, Sibiu

O casă cu etaj

în Piața-mică nr. 29

cu două localuri de prăvălie
și unul de restaurant, cu mai
multe apartamente de locuit, trei
pivnițe mari etc., este de vândut
Informațiuni mai detaliate da
administrația acestui ziar. [60] 1-1

Fabrica de jaluși

C. KLEMT,

Braunau în Boemia,

recomandă rouletele sale de lemn
și jalușile, sistem nou, premiate
de 6-ori. [19] 5-5

Tabelă de prețuri gratis

Agenti

pentru cumpărători privați se caută în ori-ce ținut

500 florini

plătesc celui-ce va
mai căpăta vre-odată
durere de dinți ori îi va mirosi gura după-
ce va folosi apa de dinți a lui Bartilla, o sticlă
cu 35 cr. (Pentru pachetare 10 cr. deosebit).
Erezi A. Bartilla (E. Winkler), Viena 19/1.
Sommergasse 1. Să se ceară pretutindenea
apriat apa de dinți a lui Bartilla. Denunțări
de falsificare vor fi bine plătite. La locurile
unde nu se poate căpăta, trimit 7 sticle cu
2 fl. 60 cr. franco; în Sibiu: la farmacia
„Vultur” a lui C. Müller (Piața-mare), far-
macia Heinrich (Piața-mică nr. 27), farmacia
Molnar (strada Cîsnădiei nr. 59) și la far-
meria Meltzer (strada Cîsnădiei și strada Gu-
șteriei) [16] 8-10

Emil Schumann,

Pirna a./E.

**Renumită prăsie de
canarii trillătoare afund,**

premiată cu cele mai înalte diplome.
Spedițiune, pe garanță pentru valoare și
sosire vie, pe lângă rambursă. Cu 8,
10, 12 15 și 20 marce bucată. Feme-
iușcă de prăsilă 150 marce. Îndreptar
pentru îngrijirea pasărilor, 50 finici în
marce postate. [294] 5-8

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut:

„Călindarul Poporului”

pe anul 1900.

Prețul 40 bani + 10 bani porto.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de

Dr. Rudolf de Jhering

traducere

de Teodor V. Păcățian.

Prețul 2 coroane.

Această carte ar trebui să o citească și studieze

— floare Română,

— luptător pentru

— dreptul național.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall

CRISA MARE!

din New-York și Londra nu a cruțat nici continentul european și de aceea o mare fabrică
de argintării a hotărât desfacere totală, dorind a căpăta numai ceva recompensă pentru speșele efective.
Eu sunt plenipotențiat să eșec această comisiune, din care cauză trimit pentru prețul numai de
6 fl. 60 cr. următoarele obiecte:

- 6 cuțite fine de masă, cu plesile engleze veritabile.
- 6 furculițe americane brevetate, de argint, din o singură bucată.
- 6 linguri de supă americane brevetate.
- 12 lingurițe de cafea americane brevetate.
- 1 lingură de turnat supă americană brevetată.
- 1 lingură de turnat lapte americană brevetată.
- 2 căldăruțe pentru ouă.
- 6 tase Victoria engleze.
- 2 sfeșnice frumoase.
- 1 stricătoare de ceai.
- 1 zăhară fină.

[80] 2-5

44 bucăți la oală numai 6 fl. 60 cr.

Aceste 44 bucăți costau mai înainte 40 fl., ear' acum se pot căpăta pe prețul minimal
de numai 6 fl. 60 cr. Prav pe curățit la ele 10 cr. Argintul american brevetat e un
metal alb în lăuntru și pe dinafară și și manține culoarea de argint timp de 25 ani, pentru
ce garantez, că acest inserat

nu e înșelătorie

mă oblig să restituesc tuturor banii, dacă nu le va veni marfa. Să nu întrilase nimenea
această ocaziune binevenită pentru a-și procura această garnitură pompoasă, foarte acomodată ca

daruri de nuntă și ocașional,

cum și pentru menajul casei.

Se capătă exclusiv numai la

A. HIRSCHBERG,

casă de comerț brevetată pentru esport de argint american
Viena, II. str. Rembrand 19/b.

Spedițiuni cu rambursă ori pe lângă trimiterea înainte a prețului

Veritabile numai cele provăzute cu marca de alături (metal sanitar).

Estras din scrisorile de recunoștință:

Cu prima spedițiune sunt mulțumit, rog încă o garnitură.

Kalooca.

Ioan Majorossy, canonic.

Pachetul l-am căpătat și sunt mulțumit cu el, rog încă o garnitură cu 6 fl. 60 cr.

Ciu.

ved. Baron Bánffy.

Cele trimise le-am primit și sunt pe deplin mulțumit cu ele, rog a 'mi-se trimite încă o asemenea

garnitură.

Alesandru Keresztes, protopretor.

Prăvălie de obiecte aparținătoare păpucăriei și de recușite de atelier.

Tot felul de pielări lucrate

Articoli ce se țin de păpucărie și recușite. Apreturi
de piele, lack, vachs, ață și spagat
recomandă on. public și militarilor în marfă bună recunoscută și cu prețuri
cât se poate de ieftine, în detal și în mare, firma comercială

I. Gottstein's Sohn.

(Proprietar, Adalbert C. Gottstein) în Sibiu, Piața-mică nr. 5.
Spre deosebită atențiune.

NOU!**NOU!**

Nu mai purta d-ta papuci fără cupțușeala de talpă de Asbest a lui
Dr. Högyes, brevetată.

Să ne apărăm picioarele de frig, umezeală și răcire.

Să ne păzim de falsificate!

Numai talpele provăzute cu această vigneta de brevet sunt veritabile

Nu mai există dureri de picioare!

Nici bățături, nici sudori de picioare, nici îngro-
șarea pielei, nici ferbințeli.

După scurt timp de purtare, cei cari își provide papucii
cu cupțușeală de talpă Asbest de a lui Dr. Högyes, brevetată în întreagă
lumea, capătă umblat ușurel.

Prețurile:

Talpi de năsip, părechea 40 cr., talpi de Asbest de tesătură simplă 60 cr.,
de grosime dublă 1 fl. 20 cr.

Că cupțușeala de talpă Asbest e excelentă, dovedește mai mult faptul,
că armatei comune ces. și reg. și honvezimei reg. ung. s'au furnizat
pană acum 22.500 părechi.

O păreche de talpi de Asbest, chiar și la cel mai apăsător umblat
ține un an de zile.

Spedare numai cu rambursă, ori pe lângă plățirea anticipativă a banilor.

Deslușiri, prospecte și declarațiuni de mulțumită, gratis.

Venzători mai departe, pe lângă condițiuni mai favorabile se caută.

Fabrica de mărfuri de Asbest — societate pe cuate.

Comande din afară se execută cu îngrijire. Spedare cu rambursă.

Pentru venzători deosebită reducere de prețuri.

Declarațiuni de recunoștință.

Oficiul mareșaliei de curte a Alteței Sale Archiducelui

Leopold Salvator.

Fabrică de mărfuri de Asbest.
Alteța Sa ces. și reg. Archiduce Leopold Salvator este extraordinar de mulțumit
cu papucii cupțuși cu talpă de Asbest. Alteța Sa a întrebuițat acești papuci la ex-
cursiuni mai lungi și a simțit, că picioarele nu i-sau obosit așa, cum în alți papuci ex-
dinari s'ar fi obosit. Trimit o păreche de papuci pentru venat, ca după modelul acelora
să faceți alți cupțuși cu talpă de Asbest, la același păpucar și apoi să-i trimiteți aici.

Oredem, că acești papuci de venătoare vor fi tot așa de buni și corespunzători,
precum au fost papucii de salon.

Agram, la 8 Iulie 1898.

Krahl,

capitan de husari.

Postul ministru-president al Ungariei, president al judecătoriei administrative, scrie
următoarele:

Stimate dle Doctor!

Papucii cu cupțușeală de Asbest s'au dovedit a fi excelenți, umblu firm și neferțat;
toate durerile în picioare 'mi-sau sfișit, așa că — așa cred — boala mea de picioare
nu mai are lipsă de nici o cură medicală.

Îți mulțumesc pentru binevoitorul sfat
Danoș, la 17 Septembrie 1897.

stimător:

Alexandru Wekerle.

Prăvălie de obiecte aparținătoare păpucăriei și de recușite de atelier.